

[Holger Kristiansen.]

sker Adgang til Jorden og Ejendomsret over egen Frembringelse, og det sociale Spørgsmaal løses jævnt og stilfærdigt, saa langt denne Reform rækker. Herved indvirkes ikke paa Menneskers Anskuelse om dette eller hint sociale Problem eller Samfundsspørgsmaal, men ved at føre Besiddelsen af Jord i selvstændige Hjem ud paa den bredest mulige Basis fjernes det sociale Uroelement.

Endelig Militærforslaget, det er Udtryk for vor Villie til Fred og til i Praksis at løse mellemfolkelige Spørgsmaal i Overensstemmelse med Folkeforbundets Idé.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt, som talte her fra denne Plads for et Øjeblik siden, udtalte, at det var interessant at opleve, at det radikale Venstre nu var gaaet ind for en fuldstændig socialistisk Politik. Nej, den Politik, der foreligger for dette høje Ting i de Lovforslag, jeg her har nævnt, er ikke en speciel socialistisk Politik, det er en liberal Politik i bedste Forstand: militær og økonomisk Afrustning, en god Sociallovgivning, lettest mulig Adgang til Jorden, ikke for et privilegeret Faatal, men for en Kreds af Medborgere, som selv ønsker det, en saadan Politik er og bliver en liberal Politik, en Politik, der betrygger vort Land udadtil og opbygger det indadtil. Det er det radikale Venstres Hæder, som det ogsaa er Socialdemokratiets Hæder, at de to Partier altid har været rede til uden Hensyn til Partiliniér at gaa ind i et praktisk Arbejde for en saadan Politik, og Partiet Venstre burde følge i dette Spor og gaa ind i et praktisk Arbejde for de Opgaver, som her foreligger. Hvis Venstre virkelig vil være sin historiske Oprindelse og sin Fortid tro, gik Venstre med ind i Arbejdet for disse Sager paa en bred demokratisk Front.

A. Chr. Christensen: Den 20. November 1928 blev der her i Rigsdagen af de to ærede Medlemmer Pinstrup og Thorhauge i Forening med mig indbragt et Andragende fra Bestyrelsen for Digeanlægene mellem Øland og Gjøel om, at de ved Digeanlægene mellem Øland og Gjøel og mellem Øland og Atterup fra Limfjorden afdæmmede Arealer, som Staten har forbeholdt sig Ejendomsretten til, maatte blive overladt de to Digelag uden Vederlag. Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer blev omdelt til Tingets Medlemmer, blev tilstillet Finansudvalget. Sagen blev den Gang udførligt omtalt af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og mig under Finanslovbehandlingen; Udtalelserne findes

i Folketingstidende 1928—29 Sp. 579 og 927, hvorfor jeg ikke skal komme ind paa Sagens Enkeltheder. Den daværende Landbrugsminister, under hvem disse Arealer sorterer, svarede ret imødekommende paa vore Henvendelser og sluttede med at sige, at han haabede, det maatte lykkes at finde en for de paagældende Lodsejere tilfredsstillende Ordning med Hensyn til de af dem fremsatte Ønsker. Hans Udtalelser findes i Folketingstidende 1928—29 Sp. 1156. Imidlertid fik vi jo Valget i Foraaret 1929 og et andet Ministerium. Lodsejerne og Digelagets Bestyrelse har stadig ventet paa denne tilfredsstillende Ordning. Derfor omtalte jeg ikke Sagen ved Finanslovbehandlingen i 1929—30, men nogen Ordning er der fremdeles ikke kommet, ja, Digelagets Bestyrelse har end ikke faaet et Svar paa deres Henvendelse, skønt den var tilstillet Regering og Rigsdag. Jeg maa maaske deraf slutte, at denne Sag endnu befinder sig paa Overvejelsernes Stadium, saa der er Haab om en Ordning, der tilfredsstiller Lodsejerne og Digelaget.

Jeg maa maaske forudskikke den Bemærkning, at det er en Sag, der har overordentlig stor Betydning for Beboerne deroppe, som har store og meget lavtliggende Mark- og Engstrækninger; disse Enge, særlig for det østlige Digeanlægs Vedkommende mellem Øland og Gjøel, pløjes nu op i stor Udstrækning og kultiveres for at tilsaas med Kulturgræs, med graa Hedehavre som Dæksæd, og det viser sig at være en særdeles god Foranstaltning, selv om det ikke er helt billigt at kultivere disse Engstrækninger, men i et tørt Aar vokser baade Korn og Græs ganske fortrinligt ude paa disse Enge. Men de er jo, som jeg nævnte i 1928, meget lavt liggende, ca. 2 Fod over dansk Nul, dagligt Vande, for den største Dels Vedkommende, og Afvandingen foregaar ved selvregulerende Sluser. Man vil deraf forstaa, at i vaade Somre som nu i Aar og ogsaa om Vinteren flyder Vandet ud over de lave Arealer og staaer i det øverste Græslag, og det kan som bekendt Kulturgræs ikke taale. Det er jo ogsaa nærmest sørgeligt at se godt Korn staa i Vand til midt op paa Straaet. Enkelte Steder var det knapt, vi kunde færdes for Vand, selv om vi gik i Gummi-støvler, da vi høstede derude. Det er derfor forstaaeligt, at Beboerne deroppe drøfter Spørgsmaalet om en Sænkning af Vandstanden derude i Engene. Derfor henvendte Digelagets Bestyrelse sig til Det danske Hedeselskab og bad dem udarbejde Planer og Projekter til en eventuel Sænkning af Vandstanden. Digelagets Bestyrelse sam-